

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnilstvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 250.

V Ljubljani, v torek 2. novembra 1897.

Letnik XXV.

Na bojišču.

Dunaj, 31. oktobra.

Huda nasprotstva, katera so v naši zbornici uničila vsako, — kaj še plodonosno delovanje, poostrihla so se v zadnjih dnevih tako zelo, da sta postala 28. in 29. oktober svetovnoznana in pomembna v parlamentarni kroniki.

Obstrukcija že dolgo bije boj krvavi. Za vsako pogubonosno sredstvo večine poišče si manjšina pripravni ščit v gibčnih paragrafih sedaj veljavnega in v mnogem oziru zverženega poslovnika. Vse premišljanje, vse sklepanje umnih glav, kakor jih večina šteje na izobilje, razbilo se je do sedaj ob trmoglavosti in vstrajnosti obstrukcijski.

Tako se je rebus sic stantibus vlekel boj med „majus in minus“ ves oktober, zavlekla se rešitev te parlamentarne uganke in odločilna ura je kaj pozno bila. Pri zadnji seji pa smo jo slišali, tedaj ko so se spoprijeli sovražniki v taki razjarjenosti, s tako resnimi in — lahko trdimo — zadnjimi rezervami, da je moč in sila obeh nasprotnih si strank do cela izcerpana, da je njih najostrejše orožje popolnoma skrhan, obrabljeno.

Po razburjenih prizorih, po siloviti borbi počivajo sedaj moči, da se oddahnejo in zopet pripravijo za četrtak, in mi, stranski gledalci, oglejmo si to bojovno polje in preudarimo sedanost in bližnjo prihodnost.

Kaj je dandanes avstrijski parlament? — Eine Wildnis, besetzt, beherrscht von „Wölfen“! Kraj, kjer naj bi v največjem miru, v najlepši slogi delovali zastopniki vesoljne Avstrije, postal je pribežališče razljučene „zverjadi“, katero je Badeni smrtno ranil z jezikovnimi naredbami, s svojo politiko sploh.

— Njemu je prvemu omahnila njegova železna roka, da bi jo okrotil.

Večina, boreč se z njo, delovala je v zadnji seji z vsem duševnim in telesnim naporom. Odločila se je za skrajni korak in upala na gotovi uspeh, češ, potom dolgotrajnosti seje uniči, onemogoči, uduši nemški krik. Pogajanja radi Dipaulijevega predloga so brezuspešno pojenjala. Dipauli sam bližal se je večini in manjšini, pa odstopiti je moral in sile, začasno pomirjene, završale so zopet z isto, večjo močjo po — pulih in deskah avstrijske zbornice. Tedaj pa je večina trdno sklenila, napraviti konec temu brezupnemu stanju. Zlasti Čehi so, naveličani jeduolličnosti in intimno zvezani z Badenijem, zaupajoč na trdno svojo pozicijo, vpeljali zadnji manever.

Kot aparat vlade in večine nastopilo je torej predsedstvo s skrajno energijo proti preteči manjšini. Cesar si Kathrein, naganjan po Badeniju, ni upal, poskusila sta Abrahamoviz in Kramar in facit je, da sta, popolnoma obnemogla, izprevidela brezuspešnost svoje požrtvovalnosti. — Lecher jima je z vatle dolgim govorom vzrastel toliko čez glavo, da ga strmeč, občudujeta in si vkljub Najvišjemu priznanju medsebojno ne moreta prikriti parlamentarnega poraza.

Kako triumfuje pak manjšina? In skoro ne brez vzroka. Če pomislimo, kaj je učinil Lecher s svojim govorom par excellence, — to mu moramo vsi priznati, — kako je Wolf ropotal iz razgrajal, — dosegel je pač višek nedostojnosti in pobalinstva, tako da so mu med njo uže priporočali „živinozdravnika“ Türka; — izviye se še tako hudemu nasprotniku obstrukcije priznanje nje žilavosti v surovosti.

Se ve, da je dobljena zmaga le Pyrrhove vrednosti; kajti vsaka stvar ima svoj konec in Lecher

se menda do četrtka tudi še dovolj ne izpočije na svojih lavorikah. Prej ali slej!

Badeni, Badeni, on pa je največji revež pri celem prizoru. „Trüb ist sein Tag und schon schwach der Wind, der die Wolke seiner Würde vom Falle abhält“, bi rekli lahko o tem politiku. Če sodimo po zadnjih dogodljajih in če on res ni iz železa, umakniti se mora še preje nego pojenjajo Wolf et tutti. Njega umoriti, izpodnesti mu stol ministerskega predsednika in koncem osmešiti ga, je glavni njih namen. „Dobro jutro“ zavriščali so mu petek v jutro, ko se je zopet prikazal, a on se je hipoma stresnil in baš mislil: Lahko noč, moj provizorij!

Sedaj je za nekaj dni potihnilo vse. Intermezzo naj pripravi vsakega med njimi, da se še jedenkrat poskusijo, in kdo da slednjič zmaga, prinese in pove nam prihodnja seja, ki ima trajati 40 do 50 celih ur, da le uniči jednega ali drugega: Aut sprejet provizorij — aut z Bogom Badeni! V.

Inštalacija vseučilišnega rektorja.

Iz Zagreba, 20. okt.

Dne 19. oktobra se je obavila svečana inštalacija novega rektorja dr. Jurija Dočkala za bodoče šolsko leto. Lani in predlani nismo imeli te svečanosti radi poznatih dogodkov prigodom cesarskih dnij v Zagrebu; vlada ni dovolila svečanosti, ker se je mislilo, da bi se mogli dogoditi kakšni neredi in demonstracije proti tedanjemu rektorju odnosno prorektorju.

Zdaj se tega niso trebali nič več bati in svečanost se je izvršila zares čisto mirno in brez vsakega zanimanja od strani naših višjih oblasti in občinstva. Res je, da so imeli k temu svečanemu činu

LISTEK.

Materi na grob.

(Vseh vernih duš dan.)

Le mirno spi vseh mrtvih dan,
Ljubeče matersko srcé!
Naj te ne motijo zvonovi,
Brneči danes nad grobovi!
Saj tebi ne, saj nam zvoné.

Saj tebi ne, saj nam zvoné,
Ki mrzli dihamo še zrak,
Ter nas budé tako resnobni
K molitvi žalostni nagrobni,
Da se zamišlja duh težak.

Le mirno spi vseh mrtvih dan!
Kakó vršé ljudje nocoj!
Od groba hodijo do groba,
Ljubezni vodi jih zvestoba,
Čistejša, kakor lučij soj.

Čistejša, kakor lučij soj
Ljubezen tudi v meni tli
Do tebe, moja porodica,
Življenja mladega vodnica
Podoba sladka prešlih dni.

O da rodila bi jesen
Oretic, kar jih rodi pomlad,

Na tvojo ljubljeno gomilo
Položil vencev bi obilo,
Razsvetlil jo, kot bajen grad.

In ko bi nežen deček bil,
In ne bridkó izkušen mož,
Solzán bi sklonil se nad venci,
Da v solzah lučij bi plamenci
Odsevali s stoterih rož.

Le sladko spi vseh mrtvih dan!
Čemu bi dramil te moj jok!
V ljubezni svoji bi jokala
Celò v nebesih, ko bi znala,
Da solze toči tvoj otrok.

Saj kdo bi pač na svetu vsem
In kjé in kdaj poznal tako,
Kaj se godi otroku v duši,
Ki sam kleči na črni ruši,
Kot speča mati le pod njo?

* * *

Vsa čutstva mi nocoj drhté,
Ko pojejo zvonovi vsi. —
Nebeški mir Gospod naj da ti!
Jaz molim naj — ti pak, o mati,
Le mirno spi, le sladko spi! —

Anton Medved.

Vseh mrtvih dan.

Zamišljen sedim v svoji sobi. Mnog lep spomin se mi vrsti pred duševnim očesom, mnog žalen spomin in ob teh spominih mi drhti srce. Kaj bi pisal? Žalni so danes spomini, a zajedno tudi veseli.

Zor je otvezil svoja krila. Trepetajoč je gorel poljub zlatega solnea na veličastnih, tu pa tam že snežnih gorah — poljub trepečoč, kakor poljub one blede smrti, ki ga udahne na potno čelo umirajočega. Smrten poljub, saj je solnce poljubilo danes vseh mrtvih dan.

Dolgo sem slonel ob mizi — brezčuten za vse okrožje — saj mojega duha ni bilo tu — bežal je iz mračnega mestnega zidovja, osvobodil se telesne ječe, jaz sam pa sem sedel tu brez misli, brez volje.

Tam za onimi gorami, tam v oni gorski vasi, kjer sem vžil toli dobrega od blage roke materine, od skrbnega očeta, tam plove ob teh trenutkih moj duh.

Tiho stoji selo. Praznično diha narava — saj danes je

Vseh mrtvih dan.

Žalostno trepeče glas zvonov iz zvonika male cerkvice, ki stoji poleg vaškega potoka.

Okoli cerkve pa so se vlegli na ono božjo njivo, kjer si počijemo kedaj tudi mi — moji dragi.

pristop samo pozvani, a tudi teh je bilo malo, kajti v malo vseučiliščno aulo se ni ljubilo nobenemu riniti se, a velika saborska dvorana pa, v kateri so se vršile inštalacije, ni bila nič več v to svrhu dovoljena. Pri naprednih narodih se ta vseučiliščna svečanost visoko ceni ter ji prisostvujejo zastopniki višjih oblastij, pa tudi inteligentni svet, saj je vendar vseučilišče kot najvišji znanstveni zavod za vsak narod, a posebno še za nas v vsakem pogledu neizmerno važen. Tudi pri nas so se v poprejšnjih časih vršile inštalacije na ta način, zdaj pa je to prenehalo. Nesrečna politika je tako močno obvezala naše občinstvo vseh slojev, da misli samo na politične borbe, ne pa na resnobna vprašanja našega kulturnega življenja. To je slabo znamenje, a za nas tudi škodljivo, ker smo majhen narod. Neobhodno je potrebno, da se v tem pogledu obrne kmalu na bolje, a temu morajo pomoči višji faktorji, če se bodo sami bolj zanimali za taka kulturna vprašanja ter narodu dajali lep primer v tem pogledu.

Poročilo prorektorja prof. A. Pavića je bilo prav obširno. Omenil je vseh sprememb na vseučilišču v pretečenem letu, v katerem je podučevalo prvi semester 55 profesorjev, v drugem pa 54. — Število vseučiliščnih dijakov se je jako pomnožilo ter jih je bilo lani vpisanih v prvem semestru 484, drugi semester pa 436. To število pa dokazuje, kako bi se moglo naše vseučilišče krasno razviti, ko ne bi radi današnjega državnega ustrojstva bil tako rekoč nemogoč vpis civilskih državljanov, posebno Hrvatov iz Dalmacije in Istre ter Slovencev, in pa, ko bi se odprla še medicinska fakulteta. Se jedenkrat toliko dijakov bi štelo naše vseučilišče, ko ne bi bilo teh zaprek. Prva se ne dá tako lahko odstraniti radi državno-pravnega položaja kraljevine Hrvatske nasproti Avstriji, kjer se iščejo ravno tako kakor na Ogerskem vsakotere zapreke združenju vseh Hrvatov, da ne govorimo tudi Slovencev. Pač pa bi se dala odstraniti druga zapreka, namreč odpretje medicinske fakultete.

In ravno prigodom letošnje inštalacije je zasvetila iz te tmine zopet mala nada, da bi se moglo zares v tem pogledu nekaj storiti za popolnitev hrvatskega vseučilišča. Prorektor je namreč v svojem poročilu omenil, da bode vseučilišče slavilo čez dve leti petindvajsetletnico svojega obstanka in da je akademični senat glede tega predložil vladi v tej zadevi svoje mnenje, kako bi se ta proslava obavila. Prorektor je v svojem govoru omenil, da bi se ta petindvajsetletnica proslavila najdostojneje, ko bi se pri tej priložnosti oglasilo odpretje medicinske fakultete.

Senat tega ni predložil vladi, pač pa moremo sklepati po besedah prorektorja A. Pavića, ki je jeden najuplivišjih in najuglednejših privržencev današnje vlade, da morda tudi le ta ni protivna tej misli, če tudi je verjetno, da so popolnoma od-

stranjeni predsodki neugodnih predlanskih oktoberskih dnij. Potreba medicinske fakultete je jača, nego so taki predsodki, pa se brzkone misli tudi v vladinih krogih o tem vprašanju, ki je tako važno za hrvatsko vseučilišče. In to vprašanje bi se moralo tem preje rešiti, ker v gmotnem pogledu ni velikih zaprek, kajti zaklad za to fakulteko iznosi že 600000 goldinarjev. Ta zaklad bi se dal lahko povečati do jednega milijona goldinarjev, ko bi k temu doprinesla tudi zemlja, posebno pa krajiški investicijski zaklad svoj del. Posebno iz poslednjega zaklada bi se morala izločiti večja svota v to svrhu, saj je namenjena tudi za znanstvene svrhe, a naj se okoristi ž njo Hrvatska, ne pa Ogerska. Hrvatski narod je zbral dosta sredstev za svoj najvišji znanstveni zavod od lastnih svojih dohodkov, zakaj ne bi v to svrhu žrtvovala tudi zemlja in ta zaklad, ki sta prva pozvana, da pospešujeta napredek naroda. Če se pomnoži zaklad na jeden milijon goldinarjev, potem se more medicinska fakulteta odpreti s samimi obrestmi od svote. Kar se pa tiče profesorjev, ni se bati, da jih ne bi dobili med našimi domačimi zdravniki, med katerimi se nahajajo izvrstni specijalisti, a razun tega imamo že jedno čisto moderno urejeno bolnico, a druga se v kratkem začne urejevati. Tedaj tudi v tem pogledu ni nobene zapreke. Vse je pripravljeno, le dobra volja vlade je potrebna in hrvatsko vseučilišče bode popolno.

Po prebranem poročilu o prošlem šolskem letu je stopil novi rektor dr. Jurij Dočkal na rektorsko stolico ter bral učeno razpravo o jedinstvu človeškega rodu, ki je povstal od jednega para ljudi, pobijaje protivni nauk Darvinov. Ker ni bilo časa, da prebere vso razpravo, bral je samo povzetke, iz katerih se vidi obilna priprava znanja in velika spretnost v razpravljanju takih vprašanj.

Svoj nastopni govor je završil z željo, da dela hrvatsko vseučilišče na osnovi dokazane resnice o jedinstvu človeškega rodu za napredek človeštva in še posebej hrvatskega naroda v smislu krščanskih propovednih načel slobode, enakosti in bratstva.

Naj bi se ta želja vrlega vseučilišnega profesorja in zdaj rektorja zares uresničila ter hrvatsko vseučilišče postalo pravi razsodnik krščanske vede, katere je tako potreben tudi hrvatski narod v današnjem svojem žalostnem položaju. Le če bodo iz hrvatskega vseučilišča izhajali krščansko naobraženi možje v razne stroke državne uprave, moremo se nadejati boljših dnij za ves narod. V to ime pomozite nam Bog!

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. novembra.

Ministerska kriza v Avstriji. Kar se je v sedanjih polit. razmerah moralo zgoditi, to se je zgodilo v ravno minulih praznikih; grof Badeni je vložil

ostavko in navstala je tudi za Avstrije neizogibna ministerska kriza. Ministerski predsednik grof Badeni je sicer poprej že dvakrat podal svojo demisijo, ki pa ni bila vsprejeta. Sedaj pa najbrže temu ne bo tako, ker je grof Badeni dovolj jasno pokazal, da ne more biti kos svoji nalogi. Naročeno mu je bilo, naj spravi nagodbeni provizorij pod streho. Res je poskušal z mnogovrstnimi sredstvi, ki so se pa vsa pokazala kot brezuspešna. Grof Badeni namreč ni hotel hoditi po isti poti, katera jedina bi ga bila dovedla iz zagate, o opravičenih zahtevah strank ni hotel slišati ničesar. Zahteval je sicer od večine, naj zlomi obstrukcijo ter omogoči delovanje parlamenta, sam pa je bil gluhi in slepi za predpogoje, ki so jih stavile desničarske stranke. — V soboto zvečer se je povrnil vladar iz Budimpešte in takoj drugi dan je moral poročati kabinetni načelnik o svojem neuspehu. Potožil se je najbolj gotovo na desnico, ki ni hotela potegniti državnega voza iz globokega brezdnja. Drugi dan, namreč včeraj ga je vsprejel cesar zopet v avdijenci, pri kateri priliki je podal mož z železno roko svojo ostavko. Njegovim naslednikom se imenujejo razni politični vodje, toda dosedaj še ni nikake gotovosti. Gotovo pa je, da bode rešilo sedanjo težavno nalogo, namreč nagodbeni provizorij, le tako ministerstvo, ki bo ustreglo zahtevam posamnih desničarskih strank.

Postanka dr. Lecherja, ki je v zadnji 25 ur trajajoči seji poslanske zbornice celih dvanajst ur govoril le stenografom in s tem zavlačeval razpravo o nagodbenem provizoriju, slavi vse nemško nacionalno in liberalno časopisje kot največjega junaka sedanje dobe. Od vseh strani mu dobajajo brzojavne in pismene čestitke na toliko „sijajnem vspehu“ ter zahvale za njegovo „brezmejno požrtvovalnost, s katero je pripomogel ideji opozicije do tako sijajne zmage.“ S tem pa še ni vse končano. Urednik praške „Bohemiae“ Willomitzer je skoval njemu na čast daljšo pesem, „Lecher-Lied“ nazvano, v kateri kuje v zvezde njegovo brezmejno „junastvo“. V takih okoliščinah je prav lahko mogoče, da postavi „zatirani“ nemški narod njemu ter njegovemu zvestemu oprodi spomenik še za njiju življenja ter poda poslednjemu desko v roko, ker je tako „požrtvovalno“ sekundiral svojemu soboritelju Lecherju. Tako počenjanje nemškega Miheljna se mora gabititi tudi vsem trezno mislečim Nemcem, ki spoznavajo, da se z vsakim takim dejanjem še bolj osmeši pred avstrijskimi narodi.

Potovanje grofa Goluhowskega v Italijo zanima razne avstrijske in nemške politične kroge v obilni meri, pa tudi italijanski časniki objavljajo daljše članke, v katerih kažejo na veliko važnost sestanka v Monzi. Zakaj grof Goluhowski ne obišče italijanskega kralja v Rimu, smo pojasnili že v zadnji številki; danes nam je dodati le najnoveje vesti v tem oziru. Grof Goluhowski obišče avstrijskega zaveznika prihodnje sobote dne 6. t. m. in je v to svrhu povabil kralj Umberto ministerskega predsednika Rudinija in zunanjega ministra Visconti-Venosta, da bodeta prisotna važnejim razgovorom. O tem obisku piše „Italie“, da je poklon italijanskemu kralju gotovo znamenje za prijateljske razmere mej Avstro-Ogersko in Italijo. „Esercito“ meni, da je trozveza popolno primerna politični in vojaški legi Italije, in bi bila toraj nesmisel, spremeniti to trozvezo. Da je temu res tako, pravi ta list nadalje, potrjuje obisk grofa Goluhowskega. Vse večjo važnost pa pripisujejo napovedanemu obisku nemški listi. „Kreuzzeitg.“ pravi mej drugim, da ta obisk ne bo samo čin vpljudnosti, marveč se bode pri ti priliki izustila marsikaka politično važna beseda. Berolinska „National Zeitg.“ pravi, da je sestanek posebno zato velike važnosti, ker se ravno sedaj v raznih italijanskih listih toliko pisari o pomenu trozveze in o njenem postanku. Vsako važnost pa odreka temu obisku pariški „Temps“, ki pravi, da je dolžnost novega ministra pokloniti se zavezniku Avstrije.

Državni kancler knez Hohenlohe ostane vključ v raznim poročilom in zatrjevanju nemških listov. Cesar Viljem je pred svojim odhodom v Liebenberg obiskal kneza Hohenlohe. Pogovor je trajal skoro celo uro in pri ti priliki se je poravnalo vse obstoječe nasprotje. Preporna točka, vojaško-kazenski pravni red, je sedaj s tem rešena, da se prične takoj razprava v zveznem svetu in državnemu zboru se predloži načrt že v bodočem zasedanju. Nasprotniki se toraj sedaj še ne bodo rešili sedanjega kanclerja, akoravno bi ga mnogi radi videli povsod drugje, le ne na kanclerjevem mestu.

tere. Pogovarja se danes z njo, saj danes je vseh mrtvih dan.

In ti žalni vzdih. O, ne šumi množica radovednih gledalcev, ki nisi obiskala nikakega groba, ker nimaš nobenega svojcev na tej božji nji! Ne šumi, pravim, ter ne moti tajno-žalostne godbe, v kateri odmeva ozračje — godbe pogovarjanja s svojci. Ti pa sirota, ne solzi se! Upanja svit ti sije. Združila se boš kedaj z njo na veke, z ljubljeno materjo svojo.

Mati kleči ob grobu sinovem, sin, hči ob materinem, prijatelj ob grobu prijatelja, sovražnik celo poklekne na grob bivšega sovražnika — grob ju je združil — led sovražstva se je stajal ob tem dnevu — glej, solza mu pada na grob — zlata ta solza. O, smrt je izvrsten pridigar.

Ob nekem grobu ustavim korak. Kdo leži tu? Prijatelj moj! Vlegel se je v grob v najlepšem cvetju, najlepših nadah. O, in koliko cvetov je strtih tu, koliko vrlih mož krije ruša njive božje, mož, ki so živeli narodu svojemu. Tiho spomini. Mirujte!

Dalje me vodi korak. Glej ondi pozabljen grob brez krasú, brez sveč, brez srca, ki bi molilo nad njim, brez tihih solza ob njem. In morda ravno ti v tem grobu potrebuješ molitve, morda. Morda pa zreš blažen na to njivo božjo in Bog ti je izbrisal vse solzé.

Ubrano petje mi zadoni v uho. „Spavaj mirno ti v tem pozabljenem grobu“. Kako to tajnostno objemlje dušo. Le pojte, pojte — in jaz molčim. Oddonelo je petje, sveče so dogorevale po grobeh, množica se je poizgubljevala.

Bistran.

Kako praznično so nakičena danes domovanja umrlih. Glej tam v kotu pri ograji grob. Ob njem kleči mati, moja rodna mati. Raz lic jej je kanila solza na grob poln svežih cvetic, ki so tako neme in vendar govore iz srca dragega pokojnega v srce hčerino.

Pod to rušo mi počiva dobri ded in ob njem kleči moleč, solzeč — moja rodnica.

Solnce je pogledalo skozi okno v mojo sobo in vzbudil sem se iz teh tajno bolečnih spominov.

Zalno veseli, veselo-žalostni spomini. Res! Koliko lepih spominov se nam vzbujajo ob grobeh v ta dan, ko smo z dragimi, sedaj večno spanje spečimi žili, v prijetnem krogu.

Ti spomini! Silijo nam solze v oči — a te solze le tečejo naj, saj so blagodejne, saj nam umirijo razmučena, pretesna prsa.

Zapustil sem sobo. Na grobe sem hitel, na grobe, ki so se danes tako olepšali. Kak prizor! Nemo vre množica ljudij ob vrstah teh nemih grobov. Jesenski cvetovi, katere je osula stroga sapa, so se zamenili z novimi, svežimi. In koliko svetil! Luč brli pri luči, venec leži ob vencu, oseba pri osebi ob različnih grobeh.

O, le klečite, le molite
Po nepozabnih vam solzite
Da bode grob od solz rosan.

Od groba do groba hodim. Glej tu je kost! Kako mi pridiguje, kako govori češ: tudi tebi pride čas. Čegava neki je? Jeli bil njen lastnik revež, bogataš, učenjak? Kdo ve? Tam ob grobu vidim deklico. Sirota moli solzeč se nad grobom svoje ma-

Novi kubanski guverner maršal Blanco je došel zadnji dan minulega meseca na svoje mesto ter takoj prevzel svoj posel. Najpreje se mu je zdelo potrebno, naznaniti prebivalstvu svoj dohod ter ga v kratkih besedah obvestiti o svojem načrtu. V posebni okrožnici pravi maršal Blanco, da ima nalog uvesti na otoku samoupravo pod pokroviteljstvom Španije. On je prijatelj politike velikodušja in pozabljenosti, pri njem najdejo varstva vsi, ki so poslušni zakonom, nasprotno bo pa najstrožje postopal z nepokornimi elementi. Včeraj je Blanco že vsprejel deputacijo avtonomistov, ki so izrazili nado, da bo z uvedbo avtonomije zasijala otoku zarja miru. Poklonile so se mu tudi razne druge deputacije, katere je vsprejel najprijazneje. Kako in kedaj se izpolnijo nade španske vlade in avtonomistov, to je seveda vprašanje, na katero je sedaj odgovor še nemogoč.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. novembra.

(Grof Badeni odstopil.) Brzjavno se nam z Dunaja poroča, da je grof Badeni izročil cesarju ostavko celega ministerstva ter da se mej njegovimi nasledniki v prvi vrsti imenuje knez Lobkovič. V soboto in nedeljo je bil Badeni dolgo časa v avdi-jenciji pri cesarju in konec teh razgovorov je bila ostavka Badenijeva, katere cesar še ni vsprejel. Sedaj se vladar razgovarja z različnimi veljaki o političnem položaju in ti razgovori bodo konečno določili, ali cesar vsprejme Badenijev odstop ali ne, in koga v prvem slučaju pokliče na čelo nove vlade. Ako bo res, da za Badenijem pride deželni maršal češki Lobkovič, je to znamenje, da se bo nova vlada opirala na desnico, poskusila z njo svojo srečo in, ako bi se ne skzala dovolj močno, da razpusti državni zbor. — Kakor pa povzamemo iz zadnjega brzjavnega poročila, je vest o Badenijevem odstopu še prezgodnja.

(Shod v Žireh) se je vršil minulo nedeljo ob zelo številni udeležbi in v vsestransko zadovoljnost. Na shodu so poročali gg. drž. poslanci dr. Kreck, vodja Povše in dr. Žitnik.

(Praznik vseh vernih duš.) Včeraj popoldne je bila skoro vsa Ljubljana po vsakoletni navadi pri sv. Krištofu, kjer je bilo pokopališče zelo lepo ozaljšano. Danes ob osmih so prevzvišeni gospod knezof maševali v cerkvi sv. Krištofa in potem grobe obiskali.

(Dnevni red) občinskega sveta ljubljanskega rednej seji, katera bode v sredo, dne 3. novembra t. l. ob petih popoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah. I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Personalnega in pravnega odseka poročilo o razpisu c. kr. ministerstva notranjih zadev glede priziva občinskega sveta proti odloku c. kr. deželne vlade kranjske, s katerim se je ovrgel njegov sklep, da je mandat občinskega svetnika Jos. Turka smatrati ugaslim. IV. Finančnega odseka poročila: 1. o dopisu mestnega magistrata o izvršenem 32. žrebanju mestnega loterijskega posojila; 2. o dopisu mestnega šolskega sveta v zadevi nastanitve ljudskih šol v poslopih na Vrtači; 3. o predlogu mestnega magistrata o zadevi inštalacije električne razsvetljave v Svicariji; 4. o dopisu mestnega magistrata o zadevi potrebne poprave sv. Martina ceste; 5. o predlogu upravnega odbora mestne hranilnice ljubljanske, tičeče se določitve obrestne mere za posojila povodom uveljavljenja zakona o neposrednih osebnih davkih. V. Stavbenega odseka poročila: 1. o regulacijskem načrtu za oni del mesta, ki leži za južnim kolodvorom ob obeh straneh Dunajske ceste; 2. o prošnji Kranjske stavbene družbe za izplačanje kolavdačnega zneska pri pehotni vojsnici; 3. o ugovoru dr. Ig. Kotnika proti stavbni določbi mestnega magistrata št. 8271 de 1897; 4. o ugovoru Frana Lavrenčiča, hiš. posestnika na Kongresnem trgu št. 12 proti nivelu trotoarja ob hišah na južni strani Kongresnega trga; 5. o ugovoru Oroslava Dolenca, hišnega posestnika v Wolfvih ulicah št. 10, proti magistratnemu odloku št. 33.297 de 1897; 6. o ugovoru Adolfa Hauptmanna, hiš. posestnika na Sv. Petra cesti št. 48, proti odloku mestnega magistrata št. 29.859 de 1897; 7. o ugovoru M. Pallusovih dedičev proti magistratnemu odloku št. 29.536 de 1897; 8. o oddaji del za podaljšanje Bleiweisove ceste od Marija Terezije ceste na Rudolfovo železnico; 9. o ugovoru Valentina Leskovca, hiš. posestnika v Vodmatu št. 16, proti

magistratni odločbi št. 27.948 de 1897; 10. o prošnji posest. Adolfa Kaiserja za premembo stavbene črte pri parcelah 72 in 79/1 kat. občine Gradišče. VI. Šolskega odseka poročila: 1. o prošnji učitelja Frana Črnagoja na barjanski šoli za povišanje dotacije za šolski vrt; 2. o prošnji I. mestnega otročjega vrta, da se nastavi II. učna moč; 3. o prošnji vodstva nemške deške ljudske šole za napravo razne hišne oprave; 4. o prošnji šolskega odbora obrtnih nadaljevalnih šol za letne subvencije zaradi otvoritve paralelke; 5. o prošnji mestne slovenske dekliške osemrazrednice za razne poprave. VII. Odseka za olupšavo mesta poročilo o uravnavi nekaterih javnih prostorov v mestu. VIII. Vodovodnega direktorija poročila: 1. o prošnji vodstva Lichtenturnove sirotišnice za brezplačno vodo; 2. o prošnji Miroslava Grossmana, I. vodov. montérja, za podporo; 3. o prošnji Antona Kozamernika in drugov na Trnovskem pristanu št. 20 za upeljavo vode; 4. o prošnji Petra Pavlina in Josipa Usnika za upeljavo vode po znižani ceni; 5. o prošnji Frana Pilka za upeljavo vode k posestvom ob cesti na Rudolfovo železnico; 6. o upeljavi vode na Prule. IV. Obč. svet. dr. Vinka Gregoriča samostalni predlog glede uravnave stavbene črte na Resljevi cesti ob posesti mestne občine in uravnave hodnika na ravno tej cesti do Komenskega ulic. X. Personalnega in pravnega odseka poročila: 1. o oddaji službe blagaj. asistenta; 2. o oddaji službe mag. koncipista; 3. o prošnji stavb. asistenta Cirila Kocha za uvrščenje v višji činovni razred; 4. o prošnji mestnih delavskih nadglednikov Vinka Premka in Hinka Magistra za povišanje plače oziroma za definitivno imenovanje; 5. o prošnji mestnega vrtnarja Vclava Heinica za priznanje pravice do petletnic. XI. Finančnega odseka poročilo: o prošnjah za podpore. XII. Regulačnega odseka poročila o raznih odkupih. — Ko bi se v jedni seji ne mogle rešiti vse točke dnevnega reda, nadaljevala se bode seja v četrtek, dne 4. novembra t. l. ob petih popoldne.

(Repertoar slovenskega gledališča.) V četrtek 3. t. m. ponavlja se takó sijajno uspela opera „La Traviata“. V soboto, 6. t. m. prvokrat „Kozarec vode“, veseloigra v petih dejanjih, spisal Scribe. — Glavne vloge so v rokah gospice Teršove, gospe Danilove in gospoda režiserja Inemanna. — Kmalu potem pride na vrsto Auberjeva opera „Fra Diavolo“ in kot druga operna noviteta Verdijev „Maskaradni ples“. — V drami pripravlja se nova veseloigra „Tretja hči“ iz peresa ruskega pisatelja Krilova z gospico Hilbertovo v naslovni ulogi. — Dne 21. t. m. potuje slovenska naša opera v Celje. Poje se Verdijeva opera „Trubadur“.

(Značilno.) „Slovenski list“ piše: „Delavec“ se prodaja v Ljubljani v narodni knjigarni g. Zagorjana.

(Slovenski shodi na Koroškem.) Iz Celovca, dne 28. okt. V zadnjem času se je vršilo več slovenskih shodov. Dne 17. okt. je napravilo katoliškopolitično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem v Kotmarivesi nad Celovcem shod, ki se je obnesel na zadovoljnost vseh poslušalcev v vsakem oziru izvrstno. Shod je bil v novi, z narodnimi in cesarskimi zastavami bogato okrašeni hiši g. župana Prosekarja. Nič ni pomagalo javkanje nemške klepetulje „Freie Stimmen“, ki je že dan popred svojim bralcem naznanjala, da Slovenci drugod niso mogli dobiti primerne prostora in so se morali zadovoljiti z novo hišo, katera še niti dodelana ni. Veliki in prostorni zgornji prostori bili so naltlačeno polni poslušalcev. Prišli niso samo kmetje iz domače vasi, temveč tudi iz oddaljenih Borovelj, Kaplje, Hodiš in sosednjih vasij. — Okoli 3. ure popoldne otvori č. g. Jos. Rozman iz Celovca shod, predstavi c. kr. okrajnega komisarja pl. Rainerja kot zastopnika vlade in na kratko razloži pomen in namen političnega društva. Potem odda besedo g. Štihu, ki govori o kmetiskih potrebah. — O sedanjem političnem položaju, o neplodnem početju državnega zbora in o političnih strankah je razpravljal v nad uro trajajočem govoru kaplan Rozman. Župnik iz Kaplje, č. g. J. Ogris je govoril o občinskih volitvah. Župan g. Prosekar je predlagal sledečo resolucijo: „1. Dne 17. okt. na političnem shodu v Kotmarivesi zbrani slov. možje izrekamo zahvalo in zaupanje svojim poslancem v koroškem deželnem zboru, kjer so se vstrajno potegovali za naše koristi. 2. Izrekamo popolno zaupanje svojemu gosp. državnemu poslancu Lambertu Einspielerju in odločno obsojamo

obstrukcijo nemških poslancev. 3. Smo jako veseli, da nas je prišlo poučt kat.-pol. in gosp. društvo za Slovence na Koroškem, in želimo, da to stori še večkrat. 4. Pozdravljamo vladni predlog o kmetiskih zadrugah, ki naj se čim preje upeljejo.“ O kmetiskih zadrugah je razpravljaj gosp. Rozman, ter kmetovalcem na kratko razložil dotično vladno predlogo. Shod je napravil na udeležence najboljši utis. — V nedeljo dne 24. okt. je imelo katoliško delavsko društvo za Prevalje svoj letni zbor pri Ščklju v farni vasi. O društvenem delovanju je poročal ter razjasnoval razne društvene zadeve marljivi društveni tajnik čg. A. Križaj. Iz poročila se je razvidelo, da se je društvo prav dobro utrdilo in da pod vodstvom sedanjega odbora prav vrlo napreduje. Dokaz temu so med drugim srditi napadi od socijaldemokratične strani. G. Kaplan Rozman iz Celovca se je v daljšem govoru bavil s socijalnimi demokrati iz zavračal njihove krive nauke o zasebnosti vere in zasebni lastnini. Z zanimanjem so številno navzoči možje sledili izvajanju govornikov. Isto nedeljo je zborovala Ciril-Methodova podružnica v St. Kancijanau. Govorili so o šolskih vprašanjih č. gg. dr. Martin Ehrlich in Mat. Ražun iz Pliberka, Jož. Hribar iz Celovca, Fr. Treiber iz Velikoveca. Bilo bi shodu želeti večje udeležbe. V nedeljo dne 7. novembra zboruje naše katoliškopolitično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem v Borljah ob Zili, in Ciril-Methodova podružnica v Medgorjah ob Grabštanju. Podružnica za Pribloves in okolico ima svoj letni shod dne 14. nov. v Kazazah. — ?? —

(Koroške novice.) Humberška cesta iz Celovca v Rožno dolino je sedaj cela preložena in dogotovljena. O tej preložitvi se je mnogo pisalo in govorilo in zlasti kmetje so si o nji napravili svoje posebno, dobro utemeljeno mnenje, katerega ne izpodrine nobeno hvalisanje liberalnih in uradnih listov. Dne 22. oktobra se je otvoril zadnji del ceste ob Novi vasi. Koliko vrišča je bilo takrat, ko so otvarjali prvi del ceste in odkrivali Schmidtov spomenik, in kako klaverno se je sedaj vse zvršilo. Zbralo se je nekaj gospóde iz Celovca in okolice ter nekaj kmetov, a kakor nam je pravil očividec, bilo je vse bolj podobno kakemu pogrebu, kakor pa slavnosti. G. deželni predsednik je rekel, kako ga veseli, da je mogel cesto otvoriti še pred svojim odstopom, in kolikega pomena je nova cesta za promet! No, bržkone naj tolaži draga in daljša nova cesta Rožane, da je — železnica preko Karavank zopet splavala po vodi.

(Iz celovške škofije.) Na župnijo Gorje je prezentovan č. g. Vojteh Krejči, provizor v Črncāh, na župaijo Zgornji Milstat č. g. Jož. Gros, župnik v Treflingu.

(Petindvajsetletnico mašništva) obhajajo jutri sledeči č. oo. iz reda sv. Frančiška: Konstantin Lazar, general-definitor v Kamniku; Inocencij Koprivec, definitor, vodja ljudskih šol v Novem mestu; Feliks Podbregar v Nazaretu na Štajerskem.

(Rubežen na vernih duš dan.) Prosim za vsprejem nastopnih vrstic: Danes na vse zgodaj so nad mé poslali z magistrata rubežen za dolžno svoto 25 glđ. državnega posojila, dasi mi je nedavno isti magistrat doposlal naznanilo finančnega ravnateljstva v Ljubljani z dne 6. oktobra št. 17.318, da mi je čas za plačilo te svote podaljšan do 1. jan. prihodnjega leta. Nekoliko manj pozabljivosti bi na magistratu nič ne škodovalo, ker bi se strankam prihranile neprijetnosti, rotovžu pa blamaža.

Fran Pavšner,
krojač.

(Nezgođe.) V Jeličnem vrhu je padel 29. oktobra raz streho krovce Pavel Miklavčič ter kmalu nato vsled pretresenja umrl. — V Dragomelu je 22. oktobra delavec Donato Bertolli z južnih Tirol streljal dvakrat z revolverjem na svojega svaka Mih. Berganta zaradi neke terjatve. Napadalec pa ni zadel. Izročili so ga sodišču v Kamnik. — Dne 27. oktobra se je kajzar Andrej Pibernik zadušil v spalni sobi. Zvečer je bila peč zelo zakurjena in naloženo je bilo na nji več obleke. Sopar in dim, ki sta navstala vsled tega, sta provzročila, da so zjutraj ob petih našli Pibernika v hiši mrtvega.

(V Trbovljah) je prišel v nedeljo 31. m. m. pod kolesa sprevodnik vlaka in je bil takoj mrtev. Nevarna služba.

Telegrami.

Dunaj, 2. nov. Ministerski predsednik grof Badeni je izročil cesarju ostavko celega ministerstva. Kot naslednika grofu Badeniju imenujejo kneza Jurija Lobkoviča.

Dunaj, 2. novembra. Političen položaj je še vedno nejasen. Cesar je dvakrat vsprejel Badenija v avdijenciji. Vest nekaterih listov, da je grof Badeni ostavko izročil cesarju, ni resnična. Razmere so, kakor so bile pri odhodu poslancev z Dunaja, vedno iste. Premembe se zvrše šele tedaj, ako se prihodnji četrtek vladi ne posreči ugodno rešiti predloge za začasno pogodbo. Načelniki klubov vabijo poslance, da se prihodnje prve seje vdeležijo polnoštevilno.

Dunaj, 2. novembra. Zunanji minister grof Goluhovski dospe jutri iz Galicije in odpotuje v petek v Monzo.

Dunaj, 2. nov. V vseh delih monarhije se je vršila včeraj slovesna prisega vojaških novincev.

Budimpešta, 2. novembra. Delegaciji se snideta v času mej 13. in 16. novembrom.

Belgrad, 1. novembra. Sinoči je priredil kralj Aleksander na čast novemu kabinetu dvorni obed. V napitnici na novo vlado je mej drugim izražal nado, da bo novo ministerstvo krepko podpiralo njegove težnje v korist domovini in srbskemu narodu.

Carigrad, 2. novembra. Včeraj popoldne ob polu petih se je pojavil močan, tri sekunde trajajoč potres.

London, 2. nov. „Standard“ poroča iz Carigrada, da je turška vlada sklenila znova opozoriti velevlasti na krečansko vprašanje ter protestovati proti podpiranju vstaških teženj od strani grške vlade.

Umrli so:

30. oktobra. Katarina Los, zvonolivarja vdova, 71 let, Karlovska cesta 7, mrtvoud

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Ura	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
30	9 zvečer	745,2	1,1	brezv.	megla	
31	7 zjutraj	745,9	-0,4	sl. svzh.	megla	0,0
	2. popol.	744,6	2,8	sl. vzsvz.	„	
31	7. zvečer	745,1	1,5	sr. svzh.	megla	0,0
	1	7. zjutraj	744,5	0,2	sr. jug	
2	2. popol.	743,8	1,4	sr. jvzh.	oblačno	0,0
	1	9. zvečer	744,8	1,2	sr. sever	
2	7. zjutraj	745,5	1,7	sr. sever	oblačno	0,0
	2. popol.	745,1	3,6	sr. svzh.	„	

Srednja temperatura sobote 1,7°, za 5,9° od normalom.
Srednja temperatura nedelje 1,3°, za 6,1° od normalom.
Srednja temperatura ponedeljka 0,9°, za 6,2° od normalom.

744 1-1

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša ljubljena mati, oziroma tašča, gospa

Josipina Zor

vdova c. kr. brzojavnega oficijala

po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, danes, dne 2. novembra, ob 6. uri zjutraj, v 65. letu njene starosti mirno v Gospodu zaspala.

Truplo nepozabne pokojnice se prepelje jutri, dne 3. novembra, ob pol 5. uri popoldne, iz hiše žalosti v Igrških ulicah št. 3 na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice darovale se bodo v raznih cerkvah.

Draga rajnica se priporoča v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 2. novembra 1897.

Zvonimir Zor, dež. računski oficijal, Miroslav Zor tapetar in trgovec, sina. — Darinka Černe roj. Zor, hči. — Alojzij Trček, davkar, Karol Trček, kr. računski oficijal v. p., brata. — Minka Zor roj. Pleiffer, sina hči. — Marija Pirschtlitz, Josipina Trček, Marija Trček, svakinje. — Matija Pirschtlitz, svak.

Mesto vsakega posebnega naznanila.

Zahvala.

742 1-1

O priliki smrti in pogreba našega preljubega in nepozabnega soproga, očeta, oziroma starega očeta, gospoda

Štefana Žužek-a

nam je došlo veliko iskrenih izrazov blagega sožalja, ki so nas v britki izgubi toliko sočutno tolažili. Zahvalujemo se tem potom vsem bližnjim in daljnim sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za podaritev vencev in za udeležbo pri pogrebu, prečastiti duhovščini župnije sv. Jakoba, častitim oo. frančiškonom in gg. bogoslovcem, al. pevskeemu društvu »Ljubljana« za petje žalostink ter vsem, kateri so se nas na ta ali drug način ob žalostni uri spominjali.

V Ljubljani, dne 1. novembra 1897.

Žalujoči ostali.

Notarski kandidat

sposoben za substitucijo, oziroma zanesljiv, v vseh notarskih opravilih izvežban 741 3-1

notarski uradnik,

se sprejme takoj. P. a. ča po dogovoru. — P. nudbe notarju A. Rudesch-u v Radovljici.

Dragotin Pečenko,

mizarski mojster v Ljubljani, Rimska cesta 10,

uljudno naznanja prečast. duhovščini in slav. občinstvu, da je pričel samostojno izvrševati 573 20-10

mizarski obrt.

Ob enem se priporoča najtopleje v naročila na vsakovrstna stavbinska in pohištvena mizarska dela, katera bodo izvrševal povsem natančno iz dobro osušenega mehkega in trdega lesa po dobremu delu primerni ceni.

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrška obstoji od l. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najfinejšega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev. 674 20

Krómarji in zasebniki, kateri želé kupiti

pristna, naravna vina,

obrnejo naj se do 677 15-8

Pavla Sponza

v Rovinju v Istri,

kateri dá popolno jamstvo za pristnost njegovih vin. — Na željo vpošlje vzorce belega in „moscato rosa“, terana in belega isterskega vina.

Preč. duhovščino še posebej opozarja na svoja naravna pristna vina za uporabo pri daritvi sv. maše.

Ker otvorim tekem bodočega meseca svojo novo kavarno in restavracijo v Philipip-jevem dvorcu v Špitalških ulicah št. 9, koder mi prostori ne dopuščajo, nadalje voditi

zaloge vrhniškega piva,

odstopil sem jo s 1. novembrom t. l. gospodu

Fr. Seunig-u.

Zahvaljujoč se svojim čestitim v. n. gostom in odjemalcem naprisrčeneje, priporočam najtopleje svojega naslednika v restavraciji „Pri slonu“ gospoda

Gabrijela Frölich-a

kakor tudi naslednika v zalogi vrhniškega piva gospoda Fr. Seunig-a ter prosim slavno p. n. občinstvo, da mi tudi v bodoče poveri svoje zaupanje.

Velespoštovanjem

IVAN MAYER.

740 1-1

S 1. novembrom t. l. sem prevzel od gospoda Ivana Mayer-ja

zalogo vrhniškega piva.

Zagotavljajoč najtočneje izvršitev vsakega naročila prosim, da se mi ista dopošiljajo v mojo pisarno na Marijinem trgu št. 2.

Velespoštovanjem

FR. SEUNIG.

739 1-1

Dunajska borza.

Dne 2. novembra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 25 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 10 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 65 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 05 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	949 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	353 " 40 "
London vista	119 " 65 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 80 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 15 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 30. oktobra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	161 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 " 25 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 " — "
4% zadolžnice Rudolfove zelez. po 200 kron	99 " 30 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 " — "
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " 50 "
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 " 50 "
Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " — "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 60 "
Prijoritete obveznice državne železnice	227 " 50 "
" južne železnice 3%	180 " 75 "
" južne železnice 5%	126 " — "
" dolenskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	74 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	163 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3305 " — "
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	402 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	82 " 25 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	92 " — "
Montanska družba avstr. plan.	132 " 75 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	165 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloznih glavnih.